

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
Харківський національний університет внутрішніх справ
Факультет № 6
Кафедра кримінального права та кримінології

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни

*«Кваліфікація кримінальних правопорушень проти громадської безпеки та
громадського порядку»*

вибіркових компонент освітньої програми першого рівня вищої освіти

262 Правоохоронна діяльність

Харків, 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 25.09.2023 № 8

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол від 21.09.2023 № 8

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 22.09.2023 № 8

Розглянуто на засіданні кафедри кримінального права та кримінології
(протокол № 7 від 28.08.2023 р.)

Розробники:

1. Професор кафедри, доктор юридичних наук, професор В. П. Ємельянов
2. Доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент В. Г. Кундеус
3. Доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент А. О. Наумова

Рецензенти:

1. В.о. завідувача кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна, кандидат юридичних наук, доцент Г.С. Рибалко
2. Професор кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор А. М. Ященко

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступінь вищої освіти		Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 4 Загальна кількість годин – 120 Кількість тем – 2	26 (шифр галузі) 262 (код спеціальності)	Правоохоронна діяльність; (назва галузі знань) Правоохоронна діяльність (назва спеціальності) бакалаврський (назва СВО)	Навчальний курс : 3 Семестр: 6 Види контролю: залік
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:			
денна форма навчання		заочна форма навчання	
Лекції – 24; (години)		Лекції – 8__; (години)	
Семінарські заняття – 26 (години)		Семінарські заняття – __12__; (години)	
Практичні заняття – ; (години)		Практичні заняття – ; (години)	
Лабораторні заняття – - ; (години)		Лабораторні заняття – ____; (години)	
Самостійна робота – 70; (години)		Самостійна робота – 100 (години)	
Індивідуальні завдання:		Індивідуальні завдання:	
Курсова робота – _____ (кількість; № семестру)		Курсова робота – _____ (кількість; № семестру)	
Реферати (тощо) – _____ (кількість; № семестру)		Реферати – _____ (кількість; № семестру)	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни є поглиблене вивчення теоретичних та практичних питань, пов'язаних з набуттям навичок самостійного комплексного аналізу складів кримінальних правопорушень, які містяться у розділах 12 та 13 КК України, формування вмінь визначення конкретних елементів відповідних складів кримінальних правопорушень; відпрацювання навичок та умінь правильного застосування отриманих теоретичних та методичних знань під час вирішення конкретних ситуаційних задач, а також детальний розгляд судових роз'яснень із вказаних проблем, тлумачення кримінального закону, вироблення вміння правильної кваліфікації та розмежування кримінальних правопорушень проти громадської безпеки та громадського порядку.

Основними *завданнями* вивчення дисципліни «Кваліфікація кримінальних правопорушень проти громадської безпеки та громадського порядку» є:

- формування системи теоретичних знань про особливості відповідальності за кримінальні правопорушення проти громадської безпеки та громадського порядку.

- опанування особливостей інструментарію кваліфікації та розмежування окремих кримінальних правопорушень проти громадської безпеки та громадського порядку..;

- визначення актуальних проблем відповідальності за кримінальні правопорушення проти громадської безпеки та громадського порядку. у межах їх актуального та перспективного законодавчого формулювання;

- формування умінь і навичок щодо аналізу вітчизняних та зарубіжних нормативно-правових актів, які регулюють правила кваліфікації кримінальних правопорушень проти громадської безпеки та громадського порядку.

- аналіз і дослідження прикладних проблем та особливостей відповідальності за кримінальні правопорушення, передбачені розділами 12 та 13 КК України

- розвиток навичок і умінь застосування засвоєних знань у практичній роботі юриста, пов'язаній з обґрунтуванням підстав застосування кримінально-правових норм за вчинене кримінальне правопорушення проти громадської безпеки та громадського порядку

Окрім навчальних та наукових, викладання дисципліні передбачає вирішення виховних та загальноосвітніх завдань:

- виховувати поважне ставлення до закону України про кримінальну відповідальність, усвідомлення особливої функції кримінального права та законодавства - охороняти особистість, її права та свободи, інтереси суспільства та держави, та особливих примусових заходів, що використовуються у відповідності до норм кримінального права;

- формувати переконаність і впевненість студентів у необхідності глибокого знання та дотримання закону України про кримінальну відповідальність;

- активізувати пізнавальну діяльність студентів, сприяти розвитку абстрактного та логічного мислення, формувати усвідомлення того, що ефективність застосування законодавства про кримінальну відповідальність залежить від якісної підготовленості фахівців;

- підвищувати правову культуру та ерудицію студентів та інші.

Міждисциплінарні зв'язки: теорії держави та права ; конституційне право; адміністративне право; кримінальне право; кримінальне процесуальне право кримінологія; кримінально-виконавче право ; теорія кваліфікації злочинів.

Очікувані результати навчання: у результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- основні положення про кваліфікацію злочинів;
- прийоми аналізу норм права, їх тлумачення;

- елементи конкретних складів кримінальних правопорушень, передбачених главами 12-13 КК України та їх обов'язкові та факультативні ознаки, які впливають на кваліфікацію кримінальних правопорушень;
- правила кваліфікації кримінальних правопорушень проти громадської безпеки
- правила кваліфікації кримінальних правопорушень проти громадського порядку;
- особливості кваліфікації окремих кримінальних правопорушень.

вміти:

- ефективно використовувати положення закону про кримінальну відповідальність та інші нормативно-правові акти при кваліфікації кримінальних правопорушень проти громадської безпеки та громадського порядку;
- володіти основними правилами кваліфікації кримінальних правопорушень;
- аналізувати юридичні факти та правовідносини, що виникають в зв'язку з ними, правильно тлумачити та застосовувати правові норми;
- правильно вирішувати ситуативні задачі;
- здійснювати пошук та критичний аналіз матеріалів правозастосовної діяльності при вирішенні конкретних практичних завдань, співвідносити теоретичні знання із практикою їх застосування;
- використовувати отримані теоретичні знання та практичні навички при кваліфікації кримінальних правопорушень проти громадської безпеки та громадського порядку.

Програмні компетентності, які формуються при вивченні навчальної дисципліни:	
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики.
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. ЗК5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. ЗК7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації. ЗК8. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК10. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК11. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній

	системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя
Спеціальні (фахові) компетентності (СК)	<p>СК-1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві</p> <p>СК-7. Здатність застосовувати норми та інститути права</p> <p>СК-8. Здатність застосовувати правові принципи та доктрини</p> <p>СК-9. Здатність використовувати бази даних органів юстиції та інформаційні технології необхідні під час здійснення юридичної діяльності</p> <p>СК-10. Здатність використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин</p> <p>СК-11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти</p> <p>СК-12. Здатність аналізувати правові проблеми та обґрунтовувати правові позиції</p> <p>СК-13. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ</p>

3. Програма навчальної дисципліни

ТЕМА № 1. «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація кримінальних правопорушень проти громадської безпеки».

Заняття 1. «Поняття та значення кваліфікації кримінальних правопорушень»

Поняття та види кваліфікації кримінальних правопорушень. Фактична та юридична підстави кваліфікації кримінальних правопорушень. Вчинення кримінально-протиправного посягання як фактична підстава кваліфікації кримінальних правопорушень. Склад кримінального правопорушення як основна юридична підстава кваліфікації кримінальних правопорушень. Правила кваліфікації при конкуренції та колізії норм. Значення судової практики та її узагальнень з окремих категорій кримінальних справ для правильного тлумачення і застосування кримінально-правових норм Особливої частини КК. Кваліфікація попередньої злочинної діяльності. Кваліфікація злочинів вчинених у співучасті.

Заняття 2. «Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадської безпеки. Кваліфікація діянь, спрямованих на створення злочинних об'єднань»

Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадської безпеки. Відмежування цих діянь від певних адміністративних правопорушень. Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадської безпеки. Поняття та види злочинів, пов'язаних зі створенням стійких злочинних об'єднань або участю у них (статті 255 – 257, 260 КК). Поняття та види злочинних об'єднань.

Міжнародно-правові та вітчизняні підстави окремої криміналізації їх створення.

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, передбаченого ст. 255 КК. Підстави застосування заохочувальної норми, встановленої у ч. 6 ст. 255 КК. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності (ст. 256 КК). Відмежування від ст. 396 КК. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу бандитизму (ст. 257 КК). Поняття й ознаки банди, організації озброєної банди, участі у банді та участі у вчиненому нею нападі. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу створення не передбачених законом воєнізованих та збройних формувань (ст. 260 КК). Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої ч.2 ст. 260 КК.

Заняття 3: «Тероризм: поняття, ознаки, відмежування від суміжних соціальних та кримінально-правових категорій»

Загальна кримінально-правова характеристика злочинів, що передбачені статтями 258 – 258-5, КК України. . Поняття тероризму як негативного явища сучасності, відмітні риси та рівні терористичної діяльності. Відмежування тероризму від терору, війни, агресії, геноциду. Терористичні злочини та склади злочинів. Відмежування терористичних злочинів від злочинів з ознаками тероризування та інших насильницьких злочинів.

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу терористичного акту (ст. 258 КК). Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої у ч. 6 ст. 258 КК. Відмежування терористичного акту від диверсії (ст. 113 КК), від бандитизму (ст. 257 КК), від піратства (ст. 446 КК); від умисного вбивства, вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб (п. 5 ч. 2 ст. 115 КК); від хуліганства, вчиненого із застосуванням вибухових речовин чи вибухових пристроїв (ч. 4 ст. 296 КК).

Заняття 4: «Кримінально-правова характеристика інших терористичних злочинів»

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу втягнення у вчинення терористичного акту (ст. 258-1 КК). Відмежування від складу втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність (ст. 304 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу публічних закликів до вчинення терористичного акту (ст. 258-2 КК). Відмежування від складу публічних закликів до насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або до захоплення влади, а також розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій (ч. 2 ст. 109 КК).

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу створення терористичної групи чи терористичної організації (ст. 258-3 КК). Визначення змісту понять «терористична група» та «терористична організація» на підставі положень ст. 28 КК, а також статей 255, 257, 260 КК. Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої ч. 2 ст. 258-3 КК.

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу сприяння вчиненню терористичного акту (ст. 258-4 КК). Відмежування від статей 258-1, 256, 396 КК.

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу фінансування тероризму (ст. 258-5 КК). Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої ч. 4 ст. 258-5 КК. Відмежування складу фінансування тероризму від складу фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону (ст. 110-2 КК).

Заняття 5: «Кримінально-правова характеристика кримінальних правопорушень, пов'язаних з незаконним поводженням зі зброєю та іншими небезпечними предметами та таких, що порушують правила, які забезпечують громадську безпеку»

Загальна кримінально-правова характеристика злочинів, пов'язаних з незаконним поводженням зі зброєю та іншими небезпечними предметами (статті 261 – 266 КК).

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу нападу на об'єкти, на яких є предмети, що становлять підвищену небезпеку для оточення (ст. 261 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем (ст. 262 КК).

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу незаконного поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст. 263 КК). Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої ч. 3 ст. 263 КК.

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, що встановлює відповідальність за незаконне виготовлення, переробку чи ремонт вогнепальної зброї або фальсифікацію, незаконне видалення чи зміну її маркування, або незаконне виготовлення бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв (ст. 263-1 КК).

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу кримінального проступку, що передбачає відповідальність за недбале зберігання вогнепальної зброї або бойових припасів (ст. 264 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що передбачає відповідальність за незаконне поводження з радіоактивними матеріалами (ст. 265 КК);

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що передбачає відповідальність за незаконне виготовлення ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію (ст. 265-1 КК).

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що встановлює відповідальність за погрозу вчинити викрадення або використати радіоактивні матеріали (ст. 266 КК).

Загальна кримінально-правова характеристика кримінальних правопорушень, що порушують правила, які забезпечують громадську безпеку (статті 259, 267 – 270-1 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що передбачає відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності (ст. 259 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складів кримінальних правопорушень, що встановлюють відповідальність. Передбачену статтями 267-270-1 КК України.

ТЕМА № 2 «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація кримінальних правопорушень проти громадського порядку».

Заняття 1: – «Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадського порядку. Кримінально-правова характеристика хуліганства»

Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадського порядку. Відмежування цих діянь від певних адміністративних правопорушень.

Загальна характеристика хуліганських кримінальних правопорушень та їх складів у кримінальному законі. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу хуліганства (ч. 1 ст. 296 КК). Мотив явної неповаги до суспільства як суб'єктивна ознака складу кримінального правопорушення та як об'єктивно-суб'єктивна складова при вчиненні хуліганського діяння в реальній дійсності.

Зміст особливої зухвалості та виняткового цинізму. Зміст хуліганства, вчиненого групою осіб (ч. 2 ст. 296 КК). Зміст судимості за хуліганство та опору представникові влади, або представникові громадськості, який виконує обов'язки з охорони громадського порядку, чи іншим громадянам, які припиняли хуліганські дії (ч. 3 ст. 296 КК). Зміст вчинення хуліганства із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень (ч. 4 ст. 296 КК). Особливості кваліфікації хуліганства, вчиненого із застосуванням вибухових речовин чи вибухових пристроїв. Відмежування цього виду хуліганства від вчинення терористичного акту (ст. 258 КК).

Заняття 2: «Кримінальна відповідальність за групове порушення громадського порядку, масові заворушення та заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку»

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу кримінального проступку, що встановлює відповідальність за групове порушення громадського порядку (ст. 293 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, що встановлює відповідальність за масові заворушення (ст. 294 КК).

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу кримінального проступку, що встановлює відповідальність за заклики до вчинення дій, які загрожують громадському порядку (ст. 295 КК). Відмежування від складів злочинів, передбачених ч. 2 ст. 109 і ст. 258-2 КК.

Заняття 3: «Кримінально-правова характеристика інших кримінальних правопорушень проти громадського порядку»

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, що встановлює відповідальність за наругу над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого (ст. 297 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу кримінального правопорушення, що встановлює відповідальність за незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини (ст. 298 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу кримінального правопорушення, що встановлює відповідальність за знищення, пошкодження або приховування документів чи унікальних документів Національного архівного фонду (ст. 298-1 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу кримінального правопорушення, що встановлює відповідальність за жорстоке поводження з тваринами (ст. 299 КК).

Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність (ст. 304 КК). Особливості ознак суб'єкта цього складу злочину та суміжних складів про відповідальність за втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність. Відмежування від складів злочинів, передбачених статтями 150-1 і 258-1 КК.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва змістового модулю, номер та найменування теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Література, сторінки	Вид контролю
	Всього	з них:						
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота		
Семестр № 6								
Тема № 1. «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація злочинів проти громадської безпеки»		20	0	22	-	40	Перелік нормативної бази: 1 – 7, 8-10, 12 Основна література: 1-10 Додаткова література: 1 – 6, 11.	
Тема № 2 «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація злочинів проти громадського порядку»		4	0	4	-	30	Перелік нормативної бази: 1-3, 7, 10,11 Основна література: 3,5,7,10 Додаткова література: 7-11.	

	120	24	0	26	-	70	залік	

4.1.2. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (заочна форма навчання)

Номер та назва змістового модулю, номер та найменування теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Література, сторінки	Вид контролю
	Всього	з них:						
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота		
Семестр № 6								
Тема № 1. «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація злочинів проти громадської безпеки»		6	0	10	-	70	Перелік нормативної бази: 1 –7, 8-10, 12 Основна література: 1-10 Додаткова література: 1 – 6, 11.	
Тема № 2 «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація злочинів проти громадського порядку»		2	0	2	-	30	Перелік нормативної бази: 1-3, 7, 10,11 Основна література: 3,5,7,10 Додаткова література: 7-11.	
	120	8	0	12	-	100	Екзамен	

4.1.3. Питання, що виносяться на самостійне опрацювання

Перелік питань до тем навчальної дисципліни		Література:
	<p>Тема № 1: «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація кримінальних правопорушень проти громадської безпеки».</p> <p><u>Завдання на самостійну роботу.</u></p> <p>Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні з'ясувати інститут кваліфікації кримінальних правопорушень, отримати знання та сформувати вміння, необхідні для визначення поняття кримінальних правопорушень проти громадської безпеки взагалі та терористичних злочинів зокрема, встановлення об'єктивних та суб'єктивних ознак відповідних складів кримінальних правопорушень та відмежування їх від суміжних складів кримінальних правопорушень.</p> <p><i>Навчальні питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття, види та підстави кваліфікації кримінальних правопорушень. 2. Поняття кримінального правопорушення та складу кримінального правопорушення. Види кримінальних правопорушень та складів кримінальних правопорушень. Елементи кримінальних правопорушень та ознаки їх складів у кримінальному законі. 3. Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадської безпеки. 4. Особливості конструкцій складів злочинів, передбачених статтями 255, 257, 258-3, 260 КК. Співвідношення між цими складами злочинів та їх розмежування. 5. Поняття тероризму як негативного явища сучасності, відмітні риси та рівні терористичної діяльності. 6. Терористичні злочини та склади злочинів. Відмежування терористичних злочинів від злочинів з ознаками тероризування та від суміжних насильницьких діянь. 7. Відмежування терористичного акту (ст. 258 КК) від диверсії (ст. 113 КК), бандитизму (ст. 257 КК), піратства (ст. 446 КК), умисного вбивства, вчиненого загальнонебезпечним способом (п. 5 ч. 2 ст. 115 КК), та від хуліганства, вчиненого із застосуванням вибухових речовин чи вибухових пристроїв (ч. 4 ст. 296 КК). 8. Відмежування складу публічних закликів до вчинення терористичного акту (ст. 258-2 КК) від складів злочинів, передбачених у ч. 2 ст. 109 та у ст. 295 КК. 9. Відмежування складу сприяння вчиненню терористичного акту (ст. 258-4 КК) від складів злочинів, передбачених статтями 258-1, 256, 396 КК. 10. Відмежування складу фінансування тероризму (ст. 258-5 КК) від складу злочину, передбаченого ст. 110-2 КК. 11. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, передбаченого ст. 259 КК. 12. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, передбаченого ст. 262 КК. Відмежування від відповідних складів кримінальних правопорушень проти власності та від 	<p>Перелік нормативної бази: 1 – 7, 8-10, 12</p> <p>Основна література: 1-10</p> <p>Додаткова література: 1 – 6, 11.</p>

	<p>ст. 410 КК.</p> <p>13. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складів, передбачених у статтях 263, 264, 265, 265-1 КК.</p> <p>14. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складів, передбачених у статтях 267, 267-1, 268, 269, 270, 270-1 КК.</p> <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Кваліфікація при незакінченому кримінальному правопорушенні, при множинності та співучасті. 2. Поняття та види конкуренції норм. Відмінність конкуренції від колізії правових норм, шляхи подолання колізії. 3. Поняття, ознаки та різновиди тероризму. Відмежування тероризму від загальносоціальних негативних явищ дійсності (терор, війна, агресія, геноцид), а терористичних злочинів від інших суміжних діянь. 4. Особливості визначення об'єкта терористичних злочинів. 5. Особливості об'єктивної сторони терористичних злочинів. 6. Особливості суб'єктивної сторони терористичних злочинів. 7. Суб'єкт терористичних злочинів. 8. Поняття, зміст та значення заохочувальних норм, що мають місце у ч. 2 ст. 255, ч. 6 ст. 258, ч. 2 ст. 258-3, ч. 4 ст. 258-5, ч. 6 ст. 260, ч. 3 ст. 263 КК. 9. Значення судової практики та її узагальнень з окремих категорій кримінальних справ для правильного тлумачення та застосування кримінально-правових норм. 10. Відмежування кримінальних правопорушень проти громадської безпеки від певних адміністративних правопорушень. 	
	<p>Тема № 2: «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація кримінальних правопорушень проти громадського порядку».</p>	
	<p><u>Завдання на самостійну роботу.</u></p> <p>Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати та сформулювати вміння, необхідні для встановлення об'єктивних та суб'єктивних ознак кримінальних правопорушень, що передбачені статтями 293, 294, 296, 297, 298, 298-1, 299, 304 КК, про їх поняття і види, конструктивні складові та особливості кваліфікації; виробити вміння та навички визначення юридичних ознак цих складів кримінальних правопорушень та відмежування їх від інших суміжних складів.</p> <p>Навчальні питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадського порядку. 2. Загальна характеристика хуліганських кримінальних правопорушень та їх складів у кримінальному законі. 3. Загальна характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак хуліганства (ч. 1 ст. 296 КК). Мотив явної неповаги до суспільства як суб'єктивна ознака складу злочину та як об'єктивно-суб'єктивна складова при вчиненні хуліганського діяння в реальній дійсності. Поняття та зміст особливої зухвалості та виняткового цинізму. 4. Загальна характеристика кваліфікуючих ознак складу 	<p>Перелік нормативної бази: 1-3, 7, 10, 11</p> <p>Основна література: 3, 5, 7, 10</p> <p>Додаткова література: 7-11.</p>

		<p>хуліганства (ч. 2, 3 і 4 ст. 296 КК). Особливості кваліфікації хуліганства, вчиненого із застосуванням вибухових речовин чи вибухових пристроїв.</p> <p>5. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки групового порушення громадського порядку (ст. 293 КК). Відмежування від хуліганства, вчиненого групою осіб (ч. 2 ст. 296 КК).</p> <p>6. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки масових заворушень (ст. 294 КК). Відмежування від групових порушень громадського порядку (ст. 293 КК).</p> <p>7. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу закликів до вчинення дій, що загрожують громадському порядку (ст. 295 КК). Відмежування від складів, передбачених ч. 2 ст. 109 і ст. 258-2 КК.</p> <p>8. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу наруги над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого (ст. 297 КК).</p> <p>9. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу незаконного проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини (ст. 298 КК).</p> <p>10. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу знищення, пошкодження або приховування документів чи унікальних документів Національного архівного фонду (ст. 298-1).</p> <p>11. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу жорстокого поводження з тваринами (ст. 299 КК).</p> <p>12. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність (ст. 304 КК). Особливості ознак суб'єкта цього складу та суміжних складів, що встановлюють відповідальність за окремі випадки втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність. Відмежування від складів, передбачених статтями 150-1 та 258-1 КК.</p> <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Відмежування кримінальних правопорушень проти громадського порядку від відповідних адміністративних правопорушень. 2. Кваліфікація при незакінченому кримінальному правопорушенні, при множинності та співучасті. 3. Особливості об'єкта хуліганських діянь. 4. Взаємозв'язок об'єктивних та суб'єктивних властивостей вчинюваних в реальній дійсності хуліганських діянь. 5. Суб'єкт хуліганських кримінальних правопорушень. 	
--	--	--	--

5. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

5.1.1. Теми рефератів

Планом не передбачено написання рефератів

5.1.2. Теми курсових робіт

Планом не передбачено написання курсових робіт

5.1.3. Теми наукових робіт

Тематика наукових робіт (науково-дослідної роботи) розробляється та затверджується на засіданні кафедри кримінально-правових дисциплін факультету № 6 ХНУВС у контексті пріоритетних напрямків наукової діяльності, які потребують першочергового дослідження та становлять науковий і практичний інтерес.

6. Методи навчання

Під час викладання навчальної дисципліни застосовуються такі методи навчання: лекція, розповідь, пояснення, бесіда, презентація, спостереження, практичне заняття, індивідуальні завдання.

Під час викладання застосовуються *загальнонаукові і спеціальні методи пізнання* правових явищ: логічний, проблемний, дослідницький, ситуаційний, групова дискусія, опрацювання аналітичних завдань, кейс-стаді, самостійна робота з літературою, Інтернет-ресурсами (самонавчання); методики з правової оцінки поведінки чи діяльності індивідів і соціальних груп.

Освітні технології: інформаційно-комунікативні технології, аудіовізуальні технології, інтерактивні та мережеві технології, контекстного навчання, ситуативного моделювання, проектні технології, навчання як дослідження, модульно-блочного навчання.

7. Перелік питань і завдань, що виносяться на підсумковий контроль

1. Поняття та види кваліфікації кримінальних правопорушень. Підстави кваліфікації кримінальних правопорушень.

2. Вчинення кримінального правопорушення як фактична підстава його кваліфікації. Поняття та види кримінальних правопорушень.

3. Склад кримінального правопорушення як юридична підстава кваліфікації діяння. Поняття та види складів кримінальних правопорушень.

4. Елементи кримінального правопорушення та ознаки його складу у кримінальному законі.

5. Правила кваліфікації при конкуренції норм. Відмінність конкуренції від колізії правових норм, шляхи подолання колізії.

6. Значення судової практики та її узагальнень з окремих категорій кримінальних справ для правильного тлумачення і застосування кримінально-правових норм Особливої частини КК.

7. Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадської безпеки. Відмежування цих діянь від певних адміністративних правопорушень.

8. Загальна кримінально-правова характеристика діянь, що передбачені статтями 255, 257, 260 КК. Поняття та види злочинних об'єднань. Міжнародно-правові та вітчизняні підстави окремої криміналізації їх створення.

9. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, передбаченого ст. 255 КК. Підстави застосування заохочувальної норми, встановленої у ч. 6 ст. 255 КК.

10. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності, передбаченого ст. 256 КК. Відмежування від ст. 396 КК.

11. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки бандитизму (ст. 257 КК). Поняття та ознаки банди, організації озброєної банди, участі у банді та участі у вчинюваному нею нападі.

12. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, передбаченого ст. 260 КК. Підстави застосування заохочувальної норми, встановленої у ч. 6 ст. 260 КК.

13. Загальна характеристика кримінально-правової протидії тероризму. Поняття тероризму як негативного явища сучасності, відмітні риси та рівні терористичної діяльності.

14. Відмежування тероризму від терору, війни, агресії, геноциду.

15. Терористичні злочини та склади злочинів.

16. Відмежування терористичних злочинів від злочинів з ознаками тероризування та інших насильницьких діянь.

17. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу терористичного акту (ст. 258 КК). Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої у ч. 6 ст. 258 КК.

18. Відмежування терористичного акту від диверсії (ст. 113 КК).

19. Відмежування терористичного акту від бандитизму (ст. 257 КК).

20. Відмежування терористичного акту від піратства (ст. 446 КК).

21. Відмежування терористичного акту від умисного вбивства, вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб (п. 5 ч. 2 ст. 115 КК).

22. Відмежування терористичного акту від хуліганства, вчиненого із застосуванням вибухових речовин чи вибухових пристроїв (ч. 4 ст. 296 КК).

23. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу втягнення у вчинення терористичного акту (ст. 258-1 КК). Відмежування від складу втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність (ст. 304 КК).

24. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за публічні заклики до вчинення терористичного акту (ст. 258-2 КК). Відмежування від діянь, передбачених ч. 2 ст. 109 та ст. 295 КК.

25. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що встановлює відповідальність за створення терористичної групи чи терористичної організації (ст. 258-3 КК). Визначення поняття «терористична група» та «терористична організація» на підставі положень ст. 28 КК, а також статей 255, 257, 260 КК. Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої ч. 2 ст. 258-3 КК.

26. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу сприяння вчиненню терористичного акту (ст. 258-4 КК). Відмежування від статей 258-1, 256, 396.

27. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу фінансування тероризму (ст. 258-5 КК). Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої ч. 4 ст. 258-5 КК.

28. Відмежування складу фінансування тероризму (ст. 258-5 КК) від складу фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону (ст. 110-2 КК).

29. Загальна кримінально-правова характеристика злочинів, пов'язаних з незаконним поводженням зі зброєю та іншими небезпечними предметами (статті 261 – 266 КК).

30. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що встановлює відповідальність за напад на об'єкти, на яких є предмети, що становлять підвищену небезпеку для оточення (ст. 261 КК).

31. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем (ст. 262 КК);

32. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що передбачає відповідальність за незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст. 263 КК). Підстави застосування заохочувальної норми, передбаченої ч. 3 ст. 263 КК.

33. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що передбачає відповідальність за незаконне виготовлення, переробку чи ремонт вогнепальної зброї або фальсифікацію, незаконне видалення чи зміну її маркування, або незаконне виготовлення бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв (ст. 263-1 КК).

34. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що передбачає відповідальність за недбале зберігання вогнепальної зброї або бойових припасів (ст. 264 КК);

35. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що передбачає відповідальність за незаконне поводження з радіоактивними матеріалами (ст. 265 КК);

36. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що передбачає відповідальність за незаконне виготовлення ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію (ст. 265-1 КК).

37. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що встановлює відповідальність за погрозу вчинити викрадення або використати радіоактивні матеріали (ст. 266 КК).

38. Загальна кримінально-правова характеристика кримінальних правопорушень, що порушують правила, які забезпечують громадську безпеку (статті 259, 267 – 270-1 КК).

39. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що передбачає відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності (ст. 259 КК).

40. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за порушення правил поведінки з вибуховими, легкозаймистими та їдкими речовинами або радіоактивними матеріалами (ст. 267 КК).

41. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за порушення вимог режиму радіаційної безпеки (ст. 267-1 КК).

42. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу злочину, що встановлює відповідальність за незаконне ввезення на територію України відходів і вторинної сировини (ст. 268 КК).

43. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за незаконне перевезення на повітряному судні вибухових або легкозаймистих речовин (ст. 269 КК).

44. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за порушення встановлених вимог пожежної безпеки (ст. 270 КК).

45. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства (ст. 270-1 КК).

46. Поняття та види кримінальних правопорушень проти громадського порядку. Відмежування цих діянь від певних адміністративних правопорушень.

47. Загальна характеристика хуліганських кримінальних правопорушень та їх складів у законі.

48. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу хуліганства (ст. 296 КК). Мотив явної неповаги до суспільства як суб'єктивна ознака складу кримінального правопорушення та як об'єктивно-суб'єктивна складова при вчиненні хуліганського діяння в реальній дійсності. Зміст особливої зухвалості та виняткового цинізму.

49. Зміст хуліганства, вчиненого групою осіб (ч. 2 ст. 296 КК).

50. Зміст судимості за хуліганство та опору представникові влади, або представникові громадськості, який виконує обов'язки з охорони громадського порядку, чи іншим громадянам, які припиняли хуліганські дії (ч. 3 ст. 296 КК).

51. Зміст вчинення хуліганства із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень (ч. 4 ст. 296 КК).

52. Особливості кваліфікації хуліганства, вчиненого із застосуванням вибухових речовин чи вибухових пристроїв. Відмежування цього виду хуліганства від вчинення терористичного акту (ст. 258 КК).

53. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що встановлює відповідальність за групове порушення громадського порядку (ст. 293 КК);

54. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за масові заворушення (ст. 294 КК);

55. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки складу, що встановлює відповідальність за заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку (ст. 295 КК). Відмежування від складів злочинів, передбачених ч. 2 ст. 109 і ст. 258-2 КК.

56. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за наругу над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого (ст. 297 КК).

57. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу, що встановлює відповідальність за незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини (ст. 298 КК).

58. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу знищення, пошкодження або приховування документів чи унікальних документів Національного архівного фонду (ст. 298-1 КК);

59. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу жорстокого поводження з тваринами (ст. 299 КК).

60. Об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки складу втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність (ст. 304 КК). Особливості ознак суб'єкта цього складу та суміжних складів, що встановлюють відповідальність за втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність. Відмежування від складів, передбачених статтями 150-1, 258-1 КК.

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути екзамени (комплексні екзамени); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об'єктах тощо; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських, практичних, лабораторних занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до

журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самотійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні, лабораторні тощо); самотійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, виконання розрахункових завдань, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, розроблення спеціальних технічних пристроїв і приладів, моделей, комп'ютерних програм, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій робочою програмою навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самотійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самотійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\frac{\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)}}{\left(\frac{\text{Результат навчальних занять за семестр}}{\text{Результат самотійної роботи за семестр}} \right) \cdot 10}$$

Підсумковий контроль. Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках здобувачів, залікових книжках. ***Присутність здобувачів на проведенні підсумкового контролю (заліку, екзамену) обов'язкова.*** Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на підсумковий контроль (залік, екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залік) оцінюється за національною шкалою. Для переводу результатів, набраних на підсумковому контролі, з

національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, заліку), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить **50**.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру, та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку).

<i>Підсумкові бали навчальної дисципліни</i>	<i>Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)</i>	<i>Кількість балів за підсумковим контролем</i>
---	--	--

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (екзамен, залік) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового екзамену чи заліку допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівники.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі екзамену чи заліку, то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

<i>Підсумкові бали навчальної дисципліни</i>	<i>Підсумкові бали за поточний семестр</i>	<i>Підсумкові бали за попередній семестр</i>	2
---	---	---	----------

Критерії оцінювання здобувачів вищої освіти під час поточного та підсумкового контролю

<i>відмінно</i>	студент активно працює протягом усього практичного заняття, дає повні відповіді на запитання викладача у відповідності з планом практичного заняття і показує при цьому глибоке оволодіння лекційним матеріалом, знання відповідної літератури та законодавства, здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з даної проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати матеріал, аналізувати явища й факти, робити самостійні узагальнення й висновки, правильно виконує навчальні завдання.
<i>добре</i>	студент активно працює протягом практичного заняття, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обґрунтоване фактами, з посиланнями на відповідні нормативні документи та літературні джерела, висвітлення питань завершене висновками, студент виявив уміння аналізувати факти й події, а також

	виконувати навчальні завдання. Але у відповідях допущені неточності, деякі незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні матеріалу, нечітко виражене ставлення студента до фактів і подій або допущені деякі логічні помилки при розв'язанні задач
<i>задовільно</i>	студент у цілому оволодів суттю питань з даної теми, виявляє знання лекційного матеріалу, законодавства та навчальної літератури, намагається аналізувати факти й події, робити висновки й розв'язувати задачі. Але на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача, дає неповні відповіді на запитання, припускається грубих помилок при висвітленні теоретичного матеріалу або 3—4 логічних помилок при розв'язанні задач.
<i>незадовільно</i>	студент виявив неспроможність висвітлити питання чи питання висвітлені неправильно, безсистемно, з грубими помилками, відсутні розуміння основної суті питань, висновки, узагальнення, виявлене невміння розв'язувати навчальні задачі.

Кафедра визначає наступні вимоги до здобувачів стосовно засвоєння змісту навчальної дисципліни, а саме: кількість оцінок, яку він повинен отримати під час аудиторної роботи, самостійної роботи.

Робота під час навчальних занять	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 10 позитивних оцінок шляхом тестування у Moodle	<ul style="list-style-type: none"> — виконання домашніх завдань згідно з навчальним планом, підготовка до практичних занять; — опрацювання рекомендованої основної та додаткової літератури; — самостійне вивчення тем, що лише опорно згадуються в лекційному курсі; — складання конспектів тем, що пропонуються для самостійного вивчення; — робота в інформаційних мережах; — розробка схем і таблиць; — складання програмних документів; — робота над рекомендованими матеріалами судової практики тощо. 	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90 – 100	Відмінно («зараховано»)	A	«Відмінно» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
82 – 89	Добре («зараховано»)	B	«Дуже добре» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома-трьома незначними помилками.
75 – 81		C	«Добре» – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками або з однією–двома значними помилками.
68 – 74	Задовільно («зараховано»)	D	«Задовільно» – теоретичний зміст курсу освоєний неповністю , але прогалини не несуть істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.
60 – 67		E	«Достатньо» – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
35–59	Незадовільно («не зараховано»)	FX	«Умовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки
1–34		F	«Безумовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки

9.2. Рекомендована література (основна, додаткова), інформаційні та навчальні ресурси в інтернеті

Нормативні акти:

1. Конституція України : Закон України від 24.06.1996 р. № 254к. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>
4. Про боротьбу з тероризмом : Закон України від 20.03. 2003 р. № 638-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text>
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою : Закон України від 04.06.2020 р. № 571-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671-20#Text>
6. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою : Проект Закону України від 02 грудня 2019 року № 2513. URL : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=2513&skl=10
7. Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2004 р. № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-04#Text>
8. Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26.04.2002 р. № 3. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02#Text>
9. Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинених стійкими злочинними об'єднаннями : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 13. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0013700-05#Text>
10. Про практику застосування судами кримінального законодавства про повторність, сукупність і рецидив злочинів та їх правові наслідки : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 04.06.2010 р. № 7. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-10#Text>

11. Про судову практику у справах про хуліганство : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 22.12.2006 р. № 6. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/va010700-06#Text>

12. Про схвалення Стратегії боротьби з організованою злочинністю : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 р. № 1126-р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1126-2020-%D1%80#Text>

Навчальна література:

Основна література:

1. [Вознюк А.А., Дудоров О.О., Чернявський С.С.](#) Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені злочинною спільною (статті 255, 255-1, 255-2, 255-3, 256 КК України). Норма права. 2021. 130 с.

2. Голубош В. В. Кримінальна відповідальність за злочини проти громадської безпеки, предметом яких є зброя, бойові припаси, вибухові речовини та вибухові пристрої (статті 262, 263, 263-1, 264 КК України) : монографія. Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2020. 340 с.

3. Кримінальне право України. Особлива частина : навчальний посібник / А. А. Васильєв, О. О. Житний, Є. О. Гладкова та ін.; за заг. ред. О. М. Литвинова. Харків : Право, 2020. 656 с.

4. Кримінальне право. Особлива частина : підручник / за ред. О. О. Дудорова, Є. О. Письменського. Т.2. Луганськ : Вид-во «Елтон-2», 2012. 780 с.

5. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / за ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна; 6-те вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2020. 768 с. Крамаренко Ю. М., Скок О. С., Шевченко Т. В., Хашев В. Г. Сучасні питання протидії організованим злочинностям в Україні та закордоном : монограф. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2022. 216 с.

6. Основи кваліфікації злочинів: навч. посіб. / за заг. ред. М. І. Панова. Харків: Право, 2019. 378 с

7. Кваліфікація злочинів у діяльності Національної поліції України : навчальний посібник / за заг. ред. О. М. Литвинова; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків : Константа, 2017. 448 с.

8. Кириченко О.В., Чорний О.М., Шамара О.В. Протидія терористичним актам в Україні: кримінально-правові та кримінологічні засади : монограф. Дніпро : Дніпров. гум. ун-т, ЛІРА, 2022. 181 с.

9. Мельник М. І., Хавронюк М. І. . *Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України.* К., 2016. URL : <https://legalexpert.in.ua/komkodeks/uk/81-uky/1694-16.html>.

10. Нікітін А.О. «Злодій у законі» у кримінальному законодавстві: зарубіжний досвід та процес запровадження в Україні. Порівняльно-аналітичне право. 2020. № 2. С. 167-171.

Додаткова література:

1. Бахурська О. Поняття «злочинна спільнота»: проблеми правового та кримінологічного визначення. Підприємництво, господарство і право. 2020. № 1. С. 190-195.
2. Вознюк Андрій Андрійович. Кримінально-правові ознаки організованих груп і злочинних організацій : монографія. К : Нац. акад. внутр. справ, 2015. 192 с.
3. Васілін М. М. Кримінальна відповідальність за сприяння вчиненню терористичного акту : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право. Луганськ, 2014. 197с.
4. Тероризм: визначення і сутність : монографія / А. В. Коростиленко, Б. Д. Леонов, І. М. Рижов; за заг. ред. В. В. Крутова, І. І. Мусієнка, В. П. Ємельянова. Київ : Нац. акад. СБУ, 2015. 192 с.
5. Ємельянов В. П. Антитерористичне законодавство: поняття, система, шляхи вдосконалення : монографія. Харків : Право, 2016. 88 с.
6. Шамара О. В., Бантишев О. Ф., Чорний Р. Л. Протидія терористичній діяльності (кримінально-правові аспекти) : монографія. Київ : Наук.-вид. відділ НА СБ України, 2011. 160 с.
7. Кузнецов В. В. Кримінально-правова охорона громадського порядку та моральності в українському вимірі : монографія. Київ : Інтерсервіс, 2012. 908 с.
8. Уварова Н. В. До проблеми кримінальної відповідальності за жорстоке поводження з тваринами. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2018. № 4. С. 138–140. URL: : <https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/3241/1/15.pdf>
9. Івахненко О. А. Кримінальна відповідальність за хуліганські діяння: хуліганські злочини та склади злочинів : монографія / за заг. ред. В. П. Ємельянова. Харків : Право, 2016. 184 с.
10. Песцов Р. Г. Суб'єкт та суб'єктивна сторона складу злочину за ст. 299. П'ятнадцяті Юридичні читання: Правове забезпечення розвитку освіти і науки в контексті євроінтеграції України (До 185-річчя НПУ імені М. П. Драгоманова) : матеріали міжнар. наук. онлайн-конференції, м. Київ, 1–2 квіт. 2020 р. Київ, 2020. С. 129–132. URL: <https://cutt.ly/XIbMgD6>
11. Шаблистий В. В., О. А. Галемін. Кримінальна відповідальність за хуліганство, пов'язане з опором особам, наділеним владними повноваженнями під час виконання службових обов'язків, чи іншим громадянам, що припиняли хуліганські дії: монографія / за заг. ред. В. В. Шаблистого. Дніпро: Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ; Ліра ЛТД, 2017. 164 с.
11. Чорний О. М. Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії терористичному акту : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2020. 259 с. .